

Подсѣд. Василевъ: Може да сж правили тѣ, по азъ не съмъ правель нищо.

— Тукъ въ дневника се говори за 1000 рубли да ги пазите.

— Азъ 1000 рубли отъ 10 години не съмъ виждалъ.

— Азъ ви питамъ дали ли сж ви 1000 рубли, азъ искамъ да знамъ вий не се ли отказахте отъ това, и говорено ли е това въ вашето присѣствие?

— Може да е говорено. Има 4 години отъ тогава, нѣмамъ като Миларова дневникъ, за да помня.

— Подсѣд. Миларовъ, вие вчера казахте, че съ Александръ Пенкова на Сливенскитѣ лѣджи сте се срѣщали, но никакъвъ разговоръ за съзаклатие не сте водили?

С. Миларовъ: Не е воденъ никакъкъ разговоръ за съзаклатие.

— Александръ Пенковъ е свидѣтелствувалъ, че вие сте му говорили за донасяние бомби въ България. Въ дневника се пише същото. Тукъ има сходство.

— Г-да съдии, тѣзи сѣѣни главно е ръководилъ Мусевичъ. Собствено той прѣдлагаше за бомби и отрова, неznamъ какво е той правиль тамъ и това само той знае. И спорѣдъ признацитѣ, които се виждатъ отъ всичко това и отъ моитѣ съмнѣния, които, вчера изразихъ, узнава се, че Мусевичъ е хортувалъ, и на всичкитѣ тѣзи сѣѣни азъ не отдавамъ особена важность. Колкото за Александра Пенкова, че съмъ му говорилъ за бомби, нѣма такова нѣщо, нито можеше азъ да говоря за такива работи на него.

— Вие, г-нъ Миларовъ, трѣбва да се убѣдите въ свръзската, която тука сжществува. Отъ гдѣ е знаялъ Пенковъ това, че вие сте имали намѣрение да убивате, да правите и прѣнасяте бомби въ Турция и България, това което вие пишете въ дневника си? Азъ ви давамъ възможность, да възразите на това.

— Спомнямъ си думитѣ на Хамлета, който казва на Ораций: „колко тайни работи има между земята и небето, за които и не е сънувала твоята школска знатность“. И тука има разни работи между насъ и васъ — високия съдъ, който прѣдставлява зарадъ насъ провидение, което би имало много работи, които сж незнайни.